

AFB. 9. TRAPHAL IN HET LANDHUIS „GROENENDAAL” TE HILVERSUM, GEB. IN 1905.

mooie baksteenmateriaal en den vorm van het met Hollandsche pannen gedekte, aan beide zijden laag-afhangende dak. Het horizontalisme, de gestrekte en tevens gedrukte vorm, is hier een factor, die het breede, vaste staan, die rust uitdrukt, en waardoor het huis, van verre gezien, bescheidenlijk verscholen gaat in het omringde hout, en als wegduikt onder zijn beschuttend dak.

Die geringe verdiepinghoogte en gedrukte raamvorm is er heel moeilijk bij de Hollanders in te krijgen. Zij zijn zoo lang trotsch geweest op hun hooge kamers en tot het plafond reikende schuiframen, dat zij met veel aplomb beweren in zulke lage vertrekken niet vrij genoeg te kunnen ademen en steeds met de kreet van „ik wil licht en lucht in mijn huis” aankomen. Er zijn er velen, die men noodzakelijk eenigen tijd lang in een huis als „D'Olijftak” moest doen logeeren,

om hun vooroordeel en koppigheid te overwinnen, en hen tot de erkenning te brengen dat in een betrekkelijk laag vertrek met ramen, waarboven de wand zich voortzet, om dan over te gaan in het „dak boven 't hoofd,” een stemming hangt van intimiteit en een rustig, vlak licht, waarnaar men in hooge en niet tevens zéér ruime kamers doorgaans te vergeefs zal verlangen, en dat „bedomptheid” daar absoluut geen gevolg van behoeft te zijn.

Oock de goede (wand-)verhoudingen, waarop het binnen even goed aankomt als buiten, worden door een te groote hoogte van het vertrek geschaad.

Hanrath, die zich ook in het interieur den fijngevoelige op het punt van verhoudingen toont, accentueert daarom de horizontale lijn vooral daar, waar haar werking aan het euvel van te groote hoogte tegemoet moet komen, en wel door het aanbrengen van